

କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ତଥାପି ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚ୍ଚିତା (ଦେଖନ୍ତୁ, ମାଥୁ ର ୫:୪୫) । " ଏହା କେବଳ ସମ୍ମବ୍ଲେ ସ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ରହସ୍ୟମାୟ ଭାବରେ ଆମ ହୃଦୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆମକୁ ଅଳୋକିକ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ କରିବା ଏକ ଜୀବନ ହେଉଛି ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସେବକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣା ।

ଜଣ୍ଯର ରାଜ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଜୀବନ !

ଠିକ୍ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ସେବକଙ୍କ ପରି, ଜଣ୍ଯର ପ୍ରକୃତ ଅନ୍ତରମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ହେବା ଆବଶ୍ୟକା ଯେତେବେଳେ ଆମର ମାଲିକ ଯାଶୁ ଫେରି ଆସିବେ, ଆମର ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସତା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର ହେଉଛି ଅନ୍ତରକାଳ ପାଇଁ ଜଣ୍ଯର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶା ।

"ଯେଉଁମାନେ ଜଣ୍ଯର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି ସେହି ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥାଏ । " (ଦେଖନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବକ୍ୟ ୧୪:୧୭) ।

ଯେଉଁମାନେ ଜଣ୍ଯର ରାଜ୍ୟରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବାସ କରିବେ ଯଦି ଆପଣ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏହିପରି ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ :

ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ । ଆପଣ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ

ବିଶ୍ୱାସ ରହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ମୋତେ ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନକୁ ନେବାରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ! ଆମେନ ।

ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁଷ୍ପକ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଦୟାକରି ଏହି ପତ୍ରିକାର ପଛପରେ ଥିବା ସୂଚନାରେ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଠନ

ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ QR କୋଡ୍
ସ୍କାନ କରନ୍ତୁ

ଏହି କାହାଣୀ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ
କୁହାଯାଇଛି, ଯିଏ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା କରିବା ପୂର୍ବରୁ
ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ସେବକମାନଙ୍କର
ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନ୍ତ୍ରୟାୟୀ ଜଣେ ସେବକଙ୍କ ସେ ଏକ ବଡ଼
ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଗ; ହିତୀୟ ସେବକଙ୍କ ଏକ ମଧ୍ୟମ ଆକାରର
ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଗ; ଏବଂ ହିତୀୟ ସେବକଙ୍କ ଅନ୍ତ୍ର ଟଙ୍କା ଥିବା
ଏକ ଛୋଟ ବ୍ୟାଗ ଦେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ
ଯେ ସେ ଯିବା ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ଯାନ୍
ନେବାକୁ ପଢିବି । ତା'ପରେ ସେ ଚାଲିଗଲେ ।

ପ୍ରଥମ ସେବକ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ନେଇ ବ୍ୟବସାୟ
ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେହିଭିତ୍ତି ହିତୀୟ ସେବକ ବ୍ୟବସାୟ
କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସାର କଲେ ସେମାନେ
କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ଖୁବ ଶାସ୍ତ୍ର ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦଶ୍ଵଦେବା ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଟଙ୍କାର ଛୋଟ ବ୍ୟାଗ ଥିବା ହିତୀୟ ସେବକ
ଅଳ୍ପକାର ପ୍ରକାରର ଥିଲା ସେ ଭୁମିର ଏକ ଗାତ
ଖୋଲି ମୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ପୋଡ଼ି ଦେଲେ—ତା'ପରେ
ମାଲିକ ଦୂରରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେ କାମ ନକରି
ଆବାମର ଅନେକ ବର୍ଷ ଉପରୋଗ କଲେ ।

ଶେଷରେ, ମାଲିକ ଫେରି ଆସିଲୋ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ
ସେବକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ କିପରି କଠିନ
ପରିଶ୍ରମ କରି ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରୁ ବୃଦ୍ଧିତ କଲେ । ସେ
କହିଲେ, "ତଳ କିଛି? ତୁମେ ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସେବକ
ତୁମେ ଛୋଟ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛ, ପୁଣି
ମୁଁ ବର୍ଜମାନ ତୁମକୁ ବଡ଼ ବିଷୟ ଭୁବିବାକୁ ଦେବି ।"
ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁରସ୍କାର ଦେଲେ ।

ହିତୀୟ ସେବକ କ୍ରମନ କରି ଲାଞ୍ଛିତ ହୋଇ ଆଗରୁ
ଆସିଲୋ ସେ କହିଲେ, "ମାଲିକ, ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଆପଣ
ଗଛ ନଳିଗାଇ ଫଳ ଭୋଲୁଥିବା ଏବଂ ବିହନ ନ ବୁଝି
ଅମଳ କରୁଥିବା ଜଣେ କଠୋର ଲୋକ | ମୁଁ ଭୟ
କଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କ ଟଙ୍କାକୁ ଭୁମିରେ ଲୁଗାଇ
ରଖିଲି | ଆପଣ ଯାହା ଦେଇଥିଲେ ଏଠାରେ ଅଛି,
ସେଥିରେ କିନ୍ତୁ କମ ନାହିଁ | " କିନ୍ତୁ ମାଲିକ କ୍ରୋଧିତ
ହେଲେ କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଦୂରରେ
ଥିବା ସମୟରେ ଅଳ୍ପସୁଅ ସେବକଟି କିନ୍ତୁ କରିନାହିଁ
ସେ ତାଙ୍କର ଟଙ୍କା ନେଇ, ବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିବା ସେବକଙ୍କ ଦେଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସେବକଙ୍କ
ଦଶ୍ଵଦେବା ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ ।

ଏକ ସିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ

ଏହି କାହାଣୀଟି ମହାନ ଗୁରୁ ତଥା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ
ମୁଁଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ବାରବଳ
ଆମକୁ କହେ ଯେ ସେ ଦିନେ ମେଘମାଳାରେ ବସି
ଫେରି ଆସିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଲୋକ, ତାଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।
କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହୁଣ୍ଟି
ସେମାନେ ବହୁତ ନିରାଶ ହେବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି
ଅଭିକ୍ଷମ ପୁରସ୍କାର କ'ଣ ଅର୍ଥ? ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ମୁଁଷ୍ଟଙ୍କ ଆମକୁ
"ଜଣ୍ମର ରାଜ୍ୟ" ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଥିଲେ । ଏହି ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଜଣ୍ମର ବାସ
କରୁଥିବା ସ୍ଥାନ | ଏହା ଏକ ସିଙ୍ଗ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ

ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆନନ୍ଦରେ ରହନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ
ଜଣ୍ମର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଏହି
ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯମରେ ଏବଂ
ପରମେଶ୍ୱର ସହିତ ମିଳିମିଶି ବାସ କରନ୍ତି ସେଠାରେ
କୌଣସି ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣା କିମ୍ବା ମୁହଁୟ ନାହିଁ । ଏହି ଚମକାର
ରାଜ୍ୟ କଦାପି ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ
ଓ ଆସାପାଇନକାରୀମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ।
ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ
ସେବା କରିବାରେ ଅଳ୍ପସୁଅ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନୁହୁଣ୍ଟି,
ସେମାନେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ମୁଁଷ୍ଟଙ୍କ ଆମକୁ "ଜଣ୍ମର ରାଜ୍ୟ" ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଯିବା ସମୟର
ନୁହୋଁ ଜୀବନକାଳରେ ଅନେକ ଉତ୍ତମ କରିଥିବା
ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଅଧିକ ମହିନା ହେବା ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ,
ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଜଣ୍ମର ଆମକୁ ଏକ ମାଗଣୀ ଉପହାର
ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଜାତି, ସାମାଜିକ
ସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଅତୀଚର ଜତିଜାତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯେବେଳେ
ହେଉନା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇପାରିବୋ କିନ୍ତୁ
ଯଦିଓ ଆମେ ଭଲ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ

କରିବା ଅଧିକାର ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆମର
କର୍ମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଏକ
ସିଂହ, ସୁଧାଗତ ସ୍ଥାନରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ଆମେ
ସେହି ପ୍ରକାରର ଲୋକ ନା ମୁହଁହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ
ପରମେଶ୍ୱର ଆମର କର୍ମକୁ ଦେଖନ୍ତି ।

ବାରବଳ ଏକ ବିଶେଷ ଗୋଟ୍ଟା ର ବର୍ଣ୍ଣନା
କରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ସେବକଙ୍କ ପରି
ଅଟନ୍ତି—ସେମାନେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଟନ୍ତି ।
"ଅବିକ୍ଷିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ" କୁହାଯାଉଥିବା ଏହି ବିଶେଷ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାନୁଥିବା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଟ ବାହି ବସିଥିବା ଲୋକ ।

"ଅବିକ୍ଷିଷ୍ଟ" ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗଦେବା

ଆମେ କିପରି ସେମାନଙ୍କର ଅଶା ହୋଇପାରିବା
ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶେଷ ଲୋକ, ଏହି
ବିଶ୍ୱାସ ସେବକମାନଙ୍କ ଗୋଟ୍ଟା ଯେଉଁମାନେ ଦିନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ? ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ
ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ହେବାକୁ ଚିନ୍ତାଜ୍ଞନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ସେ ଜଳିଲ ନିଯମର ଏକ ଲମ୍ବା ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିମାନ୍ତି ଏହି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯେବେଳେ
ଆପଣା ଜଣ୍ମର ସ୍ଥାନକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କର (ଦେଖନ୍ତୁ ବାରବଳ,
ମାଥ୍ର ୨୨:୩୭-୪୦) । ଏହା ସରଳ ଲାଗେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ
ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ପ୍ରେମ କରୁ ନଥବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରେମ